

дина стана въ Букурещъ събрание за устройване българска печатница, никой не пожела да даде ни паръ. Тамошнитѣ учени нашенци додоха въ положение, щото почти всички да ги считатъ за безчестници, лъжефилософи, поради дългогодишнитѣ имъ противоречия съ себе си въ думи, достоинство, занятия и дѣла“.

Значи, нашитѣ учители и писатели въ Букурещъ сж мислѣли въ 1838 г. и за една печатница. А познато е, че въпросътъ за една българска печатница, която би обслужвала по-лесно и по-изгодно съставителитѣ на учебни пособия и на други книги, особено ако тя се откриеше нѣкъде въ България (Априловъ предлага въ Габрово), е занимавалъ твърде често виднитѣ ни книжовници отъ 30-тѣ и 40-тѣ години.